

La mesura de la Junta

«Hi ha candidats que tenen més fotos davant de la Fiscalia que en una parada del peix. Tenen clar què els alimenta»

Aquesta campanya del 28 d'abril quedarà marcada per les decisions que va adoptant la Junta Electoral, o les juntes electorals, les provincials i la central. Si bé és cert que aquest organisme sempre les ha marcades, aquest 2019 ha agafat un paper determinant.

I que vagi marcant el terreny de joc, que vagi dient què es pot dir, quines paraules es poden utilitzar, quines pancartes o quins colors hi pot haver als balcons i carrers, de quina manera s'organitzen els debats televisius, i també a quins actes poden participar i rodes de premsa poden fer els presos polítics des de Soto del Real o Alcalá Meco. En aquest cas sempre que no coincideixin ni amb el judici que se'ls està fent, ni amb l'hora de menjar.

Una campanya marcada, és clar, per aquest judici, per aquests presos i candidats, que posen damunt la taula el conflicte obert amb Catalunya. I encara amb l'escenari de les europees, la figura de Carles Puigdemont que els seus opositors volen fer caure del tauler com sigui. A cops d'editorial, a cops de Tajani. La seva situació i la de resta d'exiliats és la que posa davant del mirall els set membres del tribunal del Suprem que jutja la resta de membres del seu Govern.

Els delictes que no ha trobat la justícia europea i que s'entesta d'aixecar l'acusació, ni que sigui en forma de relat tumultuari, el dels 200 policies i guàrdia civils que han anat declarant sense tenir en aquell moment la possibilitat del contrast dels vídeos. Aquesta presència que els remordeix, aquesta veu que els crispa.

La mirada internacional, aquest és l'altre neguit. Potser d'aquí que, amb un criteri aleatori, i fent passar el judici per davant dels drets polítics dels presos i candidats, aquest dijous hem assistit a una roda de premsa de Jordi Sánchez des de la presó. La que organitzava l'agència EFE, aquest divendres sant hi haurà la de Junqueras, a l'ACN i diumenge una altra de Sánchez també a l'ACN, i participació telemàtica de Junqueras i Romeva al míting d'ERC a Cambrils.

Una tauleta, bandera espanyola presidint, i parets de suro que aïllen el soroll. Quin panorama que permet la presó preventiva! El soroll i la fúria, no falkneriana es desferma amb aquesta ultradreta que fa anar com a titelles aquells amb qui es disputen els electors. Aquests que agredeixen, com ha passat a Badalona una jove que demanava el vot pel Front Republicà (encara no hem vist ningú que ho hagi lamentat o denunciat de tots aquests que s'omplen la boca d'indignació quan són ells l'objecte de la protesta).

La ultradreta sap, i així ho celebra, que guanya els debats, sense ni anar-hi. Ja hi tenen representació vicària. El seu discurs l'agafen amb convicció els altres candidats, i no només els de la dreta estricta. Col-loquen el marc mental, l'elefant de Lakoff i la jirafa i tot. Les diferències són només de matisos en aquesta oferta multipartidista. I potser val més ser lluny del debat i, en canvi, anar a programes d'entreteniment com el de Bertín, o el de les Motos. Que es permeti una possible identificació de gustos, de *hobbies*, més que no pas de mesures concretes davant de problemes concrets.

La junta té més feina i intervé. Però és clar que ho fa fruit d'aquesta pulsíó de denúncia continua, de querella permanent, que ha fet desplaçar les fotos dels mercats. Hi ha candidats que tenen més fotos davant de la Fiscalia que en una parada del peix. Tenen clar què els alimenta.